

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/910/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 73.Pf.635.146/2024/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Hazai Kinga ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a Pest Központi Kerületi Bíróság 3.P.85.991/2023/57. számú ítéletére is kiterjedően kérte a Fővárosi Törvényszék 73.Pf.635.146/2024/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó egy 2018. május 2. napján bejegyzett és 2018. április 25-e óta előtársaságként működő villanyszerelési tevékenységet végző gazdasági társaság (a továbbiakban: társaság vagy cég) munkavállalója. A cég családi vállalkozásként működött, vezető tisztségviselője az indítványozó édesanyja, munkavállalóként az alperes házastársa bonyolította a pénzügyeket, intézte a kifizetéseket.
- [4] Az indítványozó 2018 áprilisában kezdett tárgyalásokat egy villanyszerelési anyagokat forgalmazó vállalkozással (a továbbiakban: felperes), s ennek eredményeként a felperes és a társaság 2018. május 1. napján szállítási keretszerződést kötött. A szerződést biztosító mellékkötelezettségként, az indítványozó készfizető kezességet vállalt a cég felperes felé (a szállítási szerződés alapján) keletkező fizetési kötelezettségeiért.

- [5] A társaság 2018 májusa és 2019 novembere között összesen 11 455 309 forintot nem fizetett meg a felperesnek, akinek kezdeményezésére a társaság 2023. április 27. napjával felszámolás alá került.
- [6] Az indítványozó 2023. március 7. napján kelt levelében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:430. § (2) bekezdése alapján a kezességi szerződéstől elállt. Az elállást a felperes nem fogadta el. A felperes ezt követően előterjesztett keresetében 11 455 309 forint és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az indítványozót mint készfizető kezest. Az indítványozó ellenkérelmében összesen 11 indokra hivatkozva a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint fogyasztóként jogosult volt a szerződéstől határidő nélkül elállni, s ennek folytán a kezességi szerződés a megkötésére visszamenő hatállyal megszűnt. Álláspontja szerint a szerződés a felek között nem jött létre, illetve létrejötté esetén – jogszabályba vagy jóerkölcsbe ütközése, illetve színleltisége okán – semmis. A szerződés érvénytelenségét állította azért is, mert érvelése szerint tévedés, illetve megtévesztés okán eredményes kifogással élt. A kezességvállalást tartalmazó, egyedileg meg nem tárgyalta szerződéses rendelkezések tisztességtelenségére is hivatkozott, amennyiben nem minősülne fogyasztónak. Végezetül helytállási kötelezettségének fennállását azért is kifogásolta, mert álláspontja szerint a felperes elmulasztotta a Ptk. 6:418. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségét.
- [7] A felperes az előzőekben említett eljárással párhuzamosan, 2023. július 31-én a társasággal mint I. rendű alperessel és az indítványozóval mint II. rendű alperessel szemben, 11.G.41.800/2023. számon pert indított a Fővárosi Törvényszék előtt a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 33/A. § (1) bekezdése alapján. Keresetében annak megállapítását kérte, hogy az indítványozó ún. árnyék ügyvezetőként vezetői feladatait nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látta el. A keresetet a Fővárosi Törvényszék 2024. március 1-én kelt, 11.G.41.800/2023/20-II. számú ítéletével – bizonyítottság hiányában – elutasította. Az elsőfokú döntést a Fővárosi Ítéltábla 2024. november 6. napján kelt, 11.Gf.40.086/2024/8. számú határozatával helybenhagyta.
- [8] A készfizető kezesség alapján indult perben az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2024. július 11. napján kelt, 3.P.85.991/2023/57. számú ítéletével a kereseti kérelemmel egyezően marasztalta az alperest, kötelezte az indítványozót, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 11 455 309 forintot és járulékait. Az elsőfokú döntés az indítványozó ellenkérelmében foglalt valamennyi hivatkozását alaptalannak találta, arra a következtetésre jutott, hogy a felek a szerződés lényeges tartalmában megegyeztek, annak tartalmáról előzetesen szóban is egyeztettek, a szóbeli és írásbeli megállapodásából pedig egyértelműen kitűnik, hogy mi volt a szerződés tartalma. Nem fogadta el az indítványozó azon védekezését, hogy a kezesi szerződés megkötésekor fogyasztóként járt el. Kiemelte, hogy a cég mindennapi irányítását az indítványozó végezte, s a kezességgel járó kockázatot kifejezetten azért

vállalta, mert ez a saját üzleti, gazdasági érdeke volt. Mivel az indítványozó nem minősült fogyasztónak a bíróság nem tartotta elfogadhatónak azt a hivatkozását sem, amely szerint a kezesi szerződéstől az indítványozó 2023. március 7. napján elállt. Kitért arra is, hogy az indítványozó a szerződés jóerkölcsbe ütközés miatti semmisségi kifogása azért nem alapos, mert a szerződés megítélésénél nem a szerződő fél egyéni érdeksérelmét kell vizsgálni, hanem azt, hogy a jogügylet társadalmilag elítélendő-e. A szerződés az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem minősül – hitelszerződést leplező – színlelt szerződésnek sem. Nem tartotta alaposnak az indítványozó tévedésre és megtévesztésre hivatkozását sem, az indítványozó a felperesi ügyvezető tájékoztatása révén ugyanis a kezességvállalás kockázatával tisztában volt, a szerződés tartalmának – különösen a kezesség – lényege vonatkozásában pedig nem lehetett tévedésben. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a szerződés tartalma világos és érthető, megfelel a jogszabály által elvárt követelményeknek. A kezességvállalás feltételeit a felek megtárgyalták, ezért nincs szó általános szerződési feltételekről. Rögzítette továbbá azt is, hogy a Ptk. 6:416. § (2) bekezdése értelmében a kezességi szerződés létrejöhetett jövőbeli, feltételes, meghatározható összegű pénzkövetelésre is. A Ptk. 6:418. § (2) bekezdésében foglalt, jogosultat terhelő tájékoztatási kötelezettség kapcsán utalt arra, hogy az indítványozó pontosan ismerte a társaság kintlévőségeinek alakulását, rálátott a családi vállalkozás működésére.

- [9] Az elsőfokú bíróság az indítványozó érvelésére tekintettel kitért a Fővárosi Törvényszék előtt Cstv. alapján indított perre is. Rögzítette: annak tárgya eltér a jelen perben vizsgálendő kérdéstől, ezért az ott hozott döntésre való indítványozói hivatkozás a jelen perben nem releváns.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben benyújtott fellebbezésében az alperes elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [11] A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 2024. december 11. napján kelt, 73.Pf.635.146/2024/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság döntését indokai alapján helybenhagyta. A másodfokú döntés is kitért arra, hogy a fellebbezésben írtakkal szemben az indítványozó nem fogyasztóként vállalt kezességet, ezért a Ptk. 6:430. § rendelkezései esetében nem irányadók. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az indítványozó tévedésre, megtévesztésre, jóerkölcsbe ütközésre való hivatkozásának nem volt alapja. A tájékoztatási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatban helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy jelen esetben az indítványozó tisztában volt a tartozás mindenkor mértékével, utalt arra is, hogy a Ptk. a 6:418. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettség megszegéséhez nem fűződik a szerződés érvénytelenségének jogkövetkezménye. Helyesnek találta az elsőfokú bíróság azon érvelését is, hogy amennyiben a kezességre vonatkozó kikötések általános szerződési

feltételnek minősülnek, akkor sem tisztességtelenek, mert azok tartalma egyértelmű, s osztotta azt az álláspontot is, amely szerint a jogvita elbírálásához további tanúbizonyításra nem volt szükség.

- [12] A másodfokú ítélet egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával is, hogy az időközben jogerőre emelkedett Fővárosi Törvényszék 11.G.41.800/2023/20-II. ítéletének nincs kihatása jelen jogvita eldöntésére. Abban a perben a bíróságnak arról kellett döntenie, hogy az ügyvezető és az indítványozó felelőssége megállapítható-e a Cstv. 33/A. § (1)–(2) bekezdése alapján, míg jelen perben azt kellett vizsgálni, hogy az alperes fogyasztóként kötötte-e meg a kezességi szerződést.
- [13] 2.2. A fenti előzmények után előterjesztett alkotmányjogi panaszában az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése, az R) cikk (2) bekezdése, a T) cikk (1) bekezdése, a XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése, valamint a 25. cikk (1) bekezdése, a 28. cikke sérelmére hivatkozva kérte a bírósági döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [14] Az indítványozó az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében foglalt hatalommegosztás elvének és a 25. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látja, hogy az ügyben eljáró bíróságok nem igazságszolgáltatási tevékenységet láttak el, hanem elvonták az Országgyűlés törvényalkotási jogkörét azáltal, hogy nem alkalmazták a fogyasztói kezesség szabályait, s az ügyet – a hatályos és álláspontja szerint alkalmazandó jogszabályi rendelkezés – a Ptk. 6:430. § (5) bekezdése figyelmen kívül hagyásával bírálták el. Okfejtése szerint mivel az adós a társaságnak munkavállalója és nem vezető tisztségviselője vagy tagja volt, fogyasztónak minősült, ezért rá a fogyasztó által vállalt kezesség szabályai lettek volna irányadóak.
- [15] Az Alaptörvény 28. cikk sérelmét az indítványozó abban látja, hogy a bíróságok a jogszabály szövegét nem annak céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezték, a jogszabály szövegén túlterjeszkedő következtetést vontak le.
- [16] Érvelése szerint a bíróságok önkényes és *contra legem* jogalkalmazása egyúttal az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése és a T) cikk (1) bekezdése, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jog és a XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére is vezet.
- [17] Álláspontja szerint a jogerős ítélet azért is sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését, az R) cikk (2) bekezdését, a T) cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot és a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, mert az adós társaság vezető tisztségviselőjének felelőssége iránt indított perben hozott jogerős ítélettől eltérő megállapítást tett. Érvelése szerint a jogerős ítélet rögzítette, hogy a gazdálkodó szervezet döntéseinek meghozatalára döntő befolyást nem gyakorolt, ezért azzal, hogy a támadott másodfokú ítélet lényegében azt állapította meg, hogy a társaság vezetője volt, figyelmen kívül hagyta az anyagi jogerő polgári perrendtartásról szóló

2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 360. § (1) bekezdésében foglalt szabályait. A tisztességes eljáráshoz való jog követelményének pedig nem tesz eleget egy olyan ítélet, amely egy mindenkre kötelező érvényű jogszabályt figyelmen kívül hagy. Utalt arra is, hogy az ügyben eljáró bíróságok nem indokolták megfelelően miért tértek el egy jogerős ítéletben rögzített megállapítástól.

- [18] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [19] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó panaszát határidőben terjesztette elő, mivel a jogerős ítéletet 2025. január 20. napján vette kézhez az eljáró jogi képviselő, az alkotmányjogi panaszt pedig 2025. március 13. napján nyújtotta be.
- [20] Az indítványozó jogi képviselője szabályszerű meghatalmazást csatolt. Az indítványozó jogosult és érintett is, mert a bírósági eljárásban fél volt, saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. A panasz a befogadás jogorvoslatok kimerítésével kapcsolatos feltételének is megfelel, mivel a Törvényszék ítéletével szemben rendes jogorvoslatnak nincs helye.
- [21] 3.2. Az Abtv. 27. §-a szerint az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget.
- [22] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény hatalommegosztás elvét deklaráló C) cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, így arra alkotmányjogi panasz nem alapítható {3121/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [89]; 3149/2019. (VI. 26.) AB határozat, Indokolás [23]}. Hasonlóan nem tartalmaz az indítványozók számára Alaptörvényben biztosított jogot, ezért nem lehet alkotmányjogi panasz alapja sem az R) cikk (2) bekezdése {3034/2019. (II. 12.) AB végzés, Indokolás [19]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [28]}, a T) cikk (1) bekezdése {3178/2022. (IV. 22.) AB határozat, Indokolás [22]; 3417/2024. (XI. 28.) AB határozat, Indokolás [34]} a 25. cikk (1) bekezdése {3029/2021. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17]; 3234/2021. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [33]} és az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, bíróságoknak szóló segédszabály, amely a jogértelmezésre nézve ad iránymutatást {3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]; 3159/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [17]}. Ezen alaptörvényi rendelkezések vonatkozásban ezért érdemi vizsgálatnak nincs helye.

- [23] 3.3. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmére – az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján – kizárólag abban az esetben alapítható alkotmányjogi panasz, ha a sérelmesnek vélt bírósági eljárás közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt zajlott {7/2019. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [31]}. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben kizárólag bírói fórumok jártak el. Ebből következően hatósági eljárás hiányában az indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított, közigazgatási szervek által lefolytatott eljárásokhoz kapcsolódó jogai nem sérülhettek. Az alkotmányjogi panasz ezen elemének érdemi vizsgálatára tehát az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltételnek való meg nem felelés miatt nem volt lehetősége {lásd hasonlóan: 3198/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [18]; 3201/2023. (V. 5.) AB határozat, Indokolás [23]}, ezért az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés vonatkozásában előadott érvelését tartalmilag – a szintén támadott – XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog körében értékelte.
- [24] 3.4. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltétel teljesülését is.
- [25] Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezését és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve a sérelmezett bírói döntést, indokolja annak Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítését.
- [26] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [27] Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, hogy az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, s nem a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára rendelkezik hatáskörrel {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez

tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}.

- [28] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét a bíróságok contra legem jogértelmezése és jogalkalmazása, valamint indokolási kötelezettségének megsértése okozta azáltal, hogy a – rá nézve kedvezőbb – fogyasztói kezesség Ptk. 6:430. §-a szerinti szabályait ügyében nem alkalmazták. Másrészt, az anyagi jogerő Pp. 360. § (1) bekezdésében foglalt szabályait figyelmen kívül hagyva tértek el egy jogerős ítéletben rögzített megállapítástól, s az eltérést nem indokolták.
- [29] 4.1. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozott töretlen gyakorlata szerint a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3523/2023. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [30] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az ügyben eljáró bíróságok azon értelmezése, mely szerint az indítványozó esetében a fogyasztói kölcsönszerződés szabályai nem alkalmazhatók, a Ptk. 6:430. § (5) bekezdése értelmezésével kapcsolatos – a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó – szakjogi, törvényességi kérdés.
- [31] 4.2. Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettség sérelmét állító indítványozói okfejtés kapcsán utal töretlen gyakorlatára, amely szerint – a rendes bíróságoktól eltérően – nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy a jogági dogmatikához tartozó kérdésekről, illetve kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3127/2019. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [29]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik „»a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásait is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása« {3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32], [...] 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}”

{26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [21]}. E körben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az eljáró bíróságok indokolási kötelezettségüknek eleget tettek.

- [32] A Fővárosi Törvényszék az alkotmányjogi panasszal támadott ítéletében kitért arra, hogy a vezető tisztségviselő felelőssége iránt indított perben hozott ítélet miatt nem volt kihatással jelen jogvita eldöntésére. Kiemelte továbbá azt is, hogy a Ptk. 6:430. § (5) bekezdésének értelmezéséből nem következik, hogy a kötelezett jogi személy vezető tisztségviselőjén vagy abban többségi befolyással rendelkező tagján kívül minden más természetes személy fogyasztónak minősül. Az ügyben eljáró bíróságok részletesen indokolt döntéseikben arról is számot adtak, hogy az indítványozó ellenkérelmében foglalt további hivatkozásait miért nem tartották megalapozottnak és bizonyítási indítványait miért utasították el.
- [33] Összességében megállapítható, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában kizárólag törvényességi kérdéseket vetett fel, az alapügyben eljáró bíróságok jogértelmezésének és jogalkalmazásának kritikáját fogalmazta meg. Tévesnek tartja az ügyében hozott döntést és az ennek folytán jogerőssé vált elsőfokú ítéletet, s valójában egy számára kedvező tartalmú új döntés meghozatalát kívánja elérni. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [34] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét alátámasztaná, ezért azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakra is visszautasította.

Budapest, 2025. november 11.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró